

Lezzet-i Mukaddese

Kâinata birçok mahlûkat tabakaları vardır. Her bir tabaka, sair tabakaların kâinattan aldıkları zevkleri kendi terazisiyle tartar ve kendisini lezzet alma hususunda en önde zanneder. **Şöyle ki:**

Bir koyuna, bir kuşun daldan dala uçmaktan aldığı zevki anlatmak mümkün değildir. Çünkü o, zevk denince sadece kırlarda dolaşıp otlamayı anlar. Diğer zevklerden bahsedildiği zaman, onları da bu mizanla ölçer. Bu husus Cenâb-ı Hakk'ın hayvanata acîb bir ihsanatıdır.

Hayvanlar birbirilerinin zevklerini anlayamadıkları gibi, insanî zevkleri hiç anlayamazlar. Meselâ; deniz dibindeki balıklara üniversitelerden ve orada okuyan insanlardan bahsetseniz, üniversiteyi bir başka deniz, okumayı ise kum yutma olarak bir başka gıdalanma tahayyül edeceklerdir. Çünkü, onlara verilen ölçü, ancak bu kadar ölçebilmektedir.

Diğer taraftan, çalı yiyen bir keçiye, yanbaşında ilim tahsil eden bir zatın, ilimden aldığı zevki nasıl izah edebilirsiniz. Keçi de çalıdan bir zevk almaktadır. Bu zevk ile âlimin aldığı zevkin ölçülmesi kabil değildir.

İşte mahlûkata ait lezzet alma arasında bu derece fark olursa, elbetteki mahlûk zevkinin terazisiyle, Hâlik-ı Zülcelâl'in -tâbir câizse- kâinata yapmış olduğu devamlı faaliyetten aldığı ve esmâ-i hüsnâsının her an mahlûkatta tecellisinden duyduğu **Zat-ı Akdesine** mahsus ve münasip olan "**lezzet-i mukaddese**"si ölçülemez ve anlaşılamaz...